

[Horn.]

det er ogsaa ud fra saadanne Betragtninger, vi fra Socialdemokratiets Side gaar til Forhandling om dette Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Arne Sørensen) fremhævede i sin Forelæggelsestale, at Forslag af den Karakter som Regel kom fra deciderede Arbejderpartier, hvad Dansk Samling ikke ønsker at blive betragtet som, og jeg kan sige, at Forslaget heller ikke gør Indtryk af, at det kommer fra et Arbejderparti, men tværtimod gør Indtryk af, at det kommer fra et borgerligt Parti. Men som en Gang tidligere sagt, er vi kun tilfredse med, at der fra den Side sluttes op om vore Synspunkter, og vi haaber, at Dansk Samling vil være villig til at gaa med til Vejs Ende, selv om denne Ende ligger noget længere ude, end Forslaget og Ordføreren for Forslagsstillerne synes at give Udtryk for.

Jeg forstod paa Forslagsstilleren ved Forelæggelsen, og for saa vidt ogsaa af de Betragtninger, der er fremsat i Dag, at det, man først og fremmest hæfter sig ved, er det, der er blevet kaldt Hjemmenes Situation, og at de Forbedringer, der skal ske for Husassistenterne, er et Middel til at skabe en bedre Hjemmenes Situation. Jeg har ikke noget imod at tage det i den Rækkefølge, men vil meget stærkt understrege, at de to Ting nu maa sideordnes; det kan ikke være saadan, at man blot sørger for at skaffe tilfredsstillende Arbejdskraft, man maa ogsaa sørge for, at Medhjælperne faar de bedst mulige Forhold at arbejde under.

Vi maa være enige med den højtærede Arbejds- og Socialminister i, at det vil være uheldigt at løfte Husassistenten ud af den almindelige Medhjælperlov. Jeg forstaar udmærket den Betragtning, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjorde sig til Talsmand for som Begrundelse for, at man vil løfte dem ud af denne Lov, men jeg nærer stor Ængstelse for, at hvis man gør det Forsøg, vil den Gruppe af Arbejdere, der bliver ladet tilbage, og som i Øjeblikket sorterer under samme Lovgivning som Husassistenterne, blive ladet i Stikken, og det kan ikke være helt rimeligt, da vi alle sammen er enige om, at disse Forhold skal ændres. Deri har den højtærede Arbejds- og Socialminister ogsaa givet os Medhold og har meddelt, at han i sit Ministerium arbejder paa at faa disse Ting klarer paa en bedre Maade. Vi mener derfor, at det maa ordnes samlet, der maa tages Hensyn til alle Arbejdergrupper paa dette Felt.

Der vil nemlig opstaa adskillige Vanskeligheder, betydelig flere end Forslags-

stillerne vist egentligt forestiller sig, hvis man løfter Husassistenterne ud. Selvfølgelig vil Husassistenterne være glade for det, og vi skal ikke misunde dem det, tværtimod, og de, der ikke kommer med, bør maaske heller ikke misunde Husassistenterne, at de bliver løftet ud — det er jo sket adskillige Gange i vor Tid, at visse mindre Arbejdergrupper er løftet op paa et højere Stade, og snart er andre fulgt efter —, men da vi er enige om Maalet, synes jeg, det er urigtigt at foretage en Deling; vi kan lige saa godt sørge for en fuldstændig Løsning og ikke nøjes med de Lapperier, Dansk Samling foreslaar. Vi hørte for et Øjeblik siden, at paa andre Omraader er Dansk Samling ikke indstillet paa Lapperier, saa jeg haaber, at vi kan faa Dansk Samling med til at lave en Ordning, som vi kan være tilfredse med, og som dækker alle de Omraader, som der kan være Tale om i denne Forbindelse.

Det maa ikke forstaas saadan, at vi vil bremse en Løftning af Husassistenterne, hvorved deres Erhverv kan faa større Anseelse, vi er tværtimod villige til at drøfte de særlige Problemer, som der kan være for Husassistentfaget i den store Sammenhæng. Vi er villige til at gaa ind i en Drøftelse af en vidtgaaende faglig Uddannelse, vi er ikke utilbøjelige til at gaa ind i Forhandling om at løfte Husassistenterne op i et Plan, som ligger deromkring, hvor de faglærte ligger, saadan at Uddannelse og Kvalifikationer i høj Grad bliver medbestemmende for Løn- og Arbejdsvilkkaar, som de er det for en Del andre Erhverv, saaledes at dette Erhverv ikke bliver et foreløbigt Erhverv for de helt unge og et slidsomt Erhverv for de lidt ældre, som har en tung Tilværelse fra deres 35te Aar, til de kan faa Aldersrente — i en lang Række Tilfælde frister saadanne enlige Kvinder en trist Tilværelse. Vi ser gerne, at man forbedrer disses Forhold ved at hæve Faget op ved en bedre faglig Uddannelse, hvorved man giver Faget en større Anseelse.

Jeg tror ogsaa, at Forslaget og den Tale, vi nys hørte af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, i nogen Grad er skaaret over Storbyens Læst. Det sker jævnlige her i Rigsdagen, at Tingene er præget af Storbyen. Der lever imidlertid andre i Danmark; selv om det er storartede Mennesker, der lever her i København, bør vi ogsaa tage Hensyn til de andre, og det kunde Forslaget nok have nødt til gøre. Der er foruden de særlige Landbohjem, som der godt nok er nævnt en Undtagelsesbestemmelse for i Lovforslaget, en lang Række andre Forhold, man kan kalde dem blandede Forretninger, hvor flere Kvinder er beskæf-